

شهادت عالم مجاهد و مبارز مشروطه خواه آیت الله "شیخ فضل الله نوری" (1327ق)

آیت الله شیخ فضل الله نوری در سال 1259 ق در تهران متولد شد. در جوانی به همراه دایی و پدر زن خود حاج میرزا حسین نوری، جهت تحصیل به نجف اشرف مهاجرت کرد. حسین نوری، جهت تحصیل به نجف اشرف مهاجرت کرد.

آیت الله شیخ فضل الله نوری در سال 1259 ق در تهران متولد شد. در جوانی به همراه دایی و پدر زن خود حاج میرزا حسین نوری، جهت تحصیل به نجف اشرف مهاجرت کرد. وی از شاگردان برجسته‌ای میرزا شیرازی بود. شیخ فضل الله برای مقابله با استبداد، به همراه آیات عظام طباطبائی و بهبهانی در دوران مشروطیت، این جنبش را رهبری می‌کرد. وی در مهاجرت گیری شرکت داشت و در تهیه، تنظیم و تدوین قانون اساسی و متمم آن سهیم بود، به طوری که اصل دوم متمم به ابتکار او تهیه شد. یکی از اصول پیشنهادی شیخ فضل الله، حضور پنج عالم مجتهد در مجلس بود تا قوانین ضد اسلامی به تصویب نمایندگان نرسد. او در جمادی الاولی سال 1325 تصمیم گرفت یک کانون تبلیغاتی علیه مشروطه ایجاد کند. اقدامات تبلیغی شیخ با مخالفت مجلسیان مواجه شد و شیخ فضل الله در حضرت عبدالعظیم تحصن اختیار کرد. شیخ فضل الله سرانجام در 12 رجب سال 1327 از جانب فاتحین دستگیر و عصر 13 رجب پس از یک محاکمه‌ای کوتاه به مجازات مرگ محکوم شد. شیخ فضل الله نوری سرانجام در سیزدهم رجب همان سال در میدان توپخانه‌ای تهران و در حضور هزاران نفر از مردم به دار آویخته شد. اکثریت کسانی که آن روز در پایین دار شیخ شدید جهت قتل او خوشحالی می‌کردند، همان‌های بودند که در ماه‌های قبل در استقبال آن عالم مجاهد در بازگشت از تحصیل، حضور داشتند. شیخ فضل الله نوری که خود در ابتداء از حامیان اصلی مشروطه بود، به محض این که خطر انحراف این نهضت را تشخیص داد، خواهان مشروطه‌ای مشروعه شد و این چنین مرگبار پاسخ خود را دریافت کرد. مقبره‌ایشان در صحن حرم مطهر حضرت معصومه(س) واقع شده است.